

мѣва ся, чи свирци имъ свирѣтъ неспрѣстанно, и гайдари си спук-
вать гайды отъ надуванье. *Дк. 111.*—са, растреснусь,—трескаюсь:
Криво перо на кѣраво око, жѣлты чехлы на спуканы пете, кованъ гер-
данъ на келявъ шѣж (пѣрлячатъ ли?). *Ч. 178.* Работата му е спү-
кана, дѣло плохо: Майсторія козы пасе, петъ закара, три докара. Каз-
вать томува, кой-то ся хвали, че си е сврѣшилъ работѣ-тѣ добрѣ, а
работа-та му е спукана. *Ч. 182. ср. пукнѣ.*

Спүс(т)нѣ Спүстѣ *м. св. Спүшамъ* *м. дл.* спущу, спускаю;
брошу, бросаю: Да спүснем злати люлчици. Злати се люлки спуснѣли.
Д. 13, 47, 57. Тѣгнѣтъ брѣзны на дѣльш на единъ разкрачъ междо-
разстояния, и въ тѣхъ брѣзны спущѣтъ съ рѣжъ по три четиры зърна
(кокурѣсь). *Дк. 53.* Тогази везирѣтъ оттеглява рыбарѣтъ на страна
и му спустилъ въ рѣка-та петстотинъ жѣлтици. *Х. I, 77.*—брада,
отпушу,—скаю бороду: Ясь катъ си дода мамо, Старъ юстарясалъ мамо,
Бѣла брада спусналъ мамо. *Бонч. 48.*—са, 1) опушусь,—скаюсь: Цар-
на са е магла спуснала у Димитрова-та каша. *Д. 8, 7, 21—22.* Сти-
хийн сѣ се спуснѣли И свѣли сѣ се вихрушки. *Д. 2, 24—25.* Я че се
спущим у мазето озгоре и вне едѣнъ-по-едѣн да се спүщате при ме-
не... И онѣ се едѣн-по-едѣн спущаше... *Пс. 12, 122.* Дружина-та спуснѣ
ся въ единъ долъ зарасналъ съ трѣница. *Р. 169, 2)* пушусь, пускаюсь;
брошусь, бросаюсь: В гора видѣли елена, Сур елена суро еленче. Сичка
ся сватба спуснѣла Сур елена да ловѣтъ. *Д. 49, 10—13.* Ми излезе кутра
Ангелина, И сѣ спуци рѣка му целива. *М. 195.* Ми сѣ спуци едно еже,
Ми целива една желка. Ъ догледа желюрок-отъ, Та сѣ спуци по еже-
то: „Море еже пушарѣце! Чѣа жена си целивалъ?“ *М. 28.*

Спүнка *с. ж. 1)* препятствіе: Главна-та спүнка за бързо-то въ-
оружаваніе на народѣтъ бѣше че нямаше пушки и топове. *Л. Д. 71*
р. 227. Сами-тѣ тѣзи спүнки отвараха очн-тѣ на народи-те. *ib. 73 р.*
144. 2) пута: Златна юзда за коня и спүнки съ сребърни пулове. *Тб. 5.*

Спүнкѣ *м. св. Спү(ну)вамъ* *м. дл. 1)* заставляю споткнуться,
спотыкаться: Сягледахъ на странице-то единъ видъ голѣмъ храстъ
(транъ) кой-то ма спүна. *Л. Д. 1876 р. 129.* Когато (ловджия) са при-
ближи на ближно разстояние до животното, то хвърга топките, които,
като са досѣгне ремикътъ до краката му, са обививать, т. е. спүвають
животното, и то пада. *З. 229.* 2) спутаю, спугиваю: Като повечеряхъ,
казацитѣ си лигахъ, а коніетѣ спүнати пуштахъ по тревата. *Тб. 19.*
Ужени го, спүнки му крава да не можи да шѣва, и тогѣва той мирасва.
Зк. 11. 3) (вос)препятствую, (по)мѣшаю: Залудо ся трудѣше попка-та
партія да спүва гигантскія напредѣтъ въ развиваніе-то на духове-тѣ.
Л. Д. 73 р. 143. Само онѣзи конституціи умѣчнѣвать и спүвають изби-